

Parkov: Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen nævnte Aarene 1909, 1922 og 1929 og vil udfra Begivenhederne i de politiske Forhandlinger om Forsvarsordningen her i Landet drage den Slutning, at vi ikke handlede i Overensstemmelse med vort Ønske om at give Forsvaret den bedst mulige Stilling. Der har det ærede Medlem fuldkommen Uret. Ved disse Lejligheder som ved enhver Lejlighed, naar dette Spørgsmaal, som har været Partiets Livssag og er det den Dag i Dag, har staaet paa Dagsordenen, har man ganske sat Partiinteressen i Baggrunden.

Jeg maa formode, at det ærede Medlem ikke erindrer, hvad det var, der skete i 1909, da jeg som Ordfører for et Flertal af det daværende Højreparti sammen med afdøde Hammerich og afdøde Dinesen gik til Holstein, som var kaldt ind for eventuelt at danne Ministerium, og tilbød ham Højrepartiets Flertals Støtte, for at han kunde danne dette Ministerium, ene og alene i den Hensigt at faa en Forsvarssag gennemført. Det var et betydeligt Offer, der partimæssig set blev bragt; det bragte megen Uro, megen Vrede fra Partifællers Side, at vi handlede, som vi gjorde.

Mon det ærede Medlem har nogen Mening om, hvordan vort Sindelag var i 1922? Ved det ærede Medlem ikke, at der ogsaa den Gang var et ikke uvæsentligt Tal indenfor det konservative Folkeparti, som mente, at det, man gik ind for i 1922, ikke var tilstrækkeligt, men at Flertallet kun gik med, fordi man, som det for øvrigt meget rigtigt blev sagt af det ærede Medlem Hr. Holstein, i Tiden efter Krigen fuldstændig havde ødelagt Forsvarsordningen af 1909. Derfor og kun derfor gik vi med til Forsvarsordningen af 1922. Det var et stort Offer, det konservative Folkeparti bragte den Gang. Men jeg maa for øvrigt bede erindret, at ved Forsvarsordningen af 1922 blev det straks sagt, at vi betragtede denne som en foreløbig Ordning og det, der kunde tilvejebringes den Gang, som en foreløbig Ydelse til Forsvaret, og at man senere, efterhaanden som Tiden skred, maatte skride til Forøgelse af det, der laa og som var bevilget i Ordningen af 1922.

Og saa 1929. Jeg vil gerne minde om, at da vi blev sammenkaldt til et Møde for sammen med Venstres Repræsentanter at

overveje Muligheden af en Forsvarsordning, som kunde afløse Ordningen af 1922, sagde Venstres Fører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at det ikke i første Linie var Pengene, det kom an paa, det var ikke i første Linie lige akkurat et bestemt afsat Beløb, men det, man skulde se at enes om, var, om man kunde komme til en Ordning, som var forsvarlig og brugelig; saa maatte man senere se, om man kunde tilvejebringe de dertil fornødne Midler. Men det var ikke Udgangspunktet, hvad der stod til Raadighed.

Men *det* har været Udgangspunktet ved denne Lejlighed, og det er Forskellen paa, hvorledes det konservative Parti stiller sig til Forsvarssagen, og hvorledes Venstre nu stiller sig til Forsvarssagen, for nu er det først og fremmest et bestemt Beløb, det drejer sig om, saa faar det gaa med Ordningen, som det kan.

Og saa har man ikke kunnet opretholde dette bestemte Beløb. Man havde sagt, at man vilde ofre 35½ Mill. Kr. Men det skulde alt sammen ydes, de 24 Mill. Kr. til Hæren og de 11½ Mill. Kr. til Flaaden. Nu bagefter maa man erkende, at indenfor de 35½ Mill. Kr. kommer Udgifterne til Centraladministrationen, til Pensioner og til Ventepenge. Man er altsaa kommet betydelig ned med Hensyn til, hvad der kan ofres paa Forsvaret, efter at Behandlingen har fundet Sted i de sidste Dage.

Jeg havde sagt, at jeg syntes, at man skulde spørge Sagkundskaben. Saa siger det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen: Det har vi ogsaa gjort. Jeg maa rigtignok sige, at naar jeg har tilraadet, at man skulde spørge, var det naturligvis ogsaa Mening, at man i nogen Maade skulde søge at tage Hensyn til det Svar, man fik. Det paastaas: Det har vi ogsaa gjort for Hærens Vedkommende. Jeg ved ikke, om man kan sige, man har gjort det. Det ærede Medlem mener naturligvis, man har gjort det; men jeg for mit Vedkommende siger, jeg ved ikke, om man kan sige, man har gjort det, naar man har ladet det Spørgsmaal aabent: Hvorledes skal man forholde sig, hvis man ikke fra Genève faar en Beslutning om, at Angreb fra Luften mod Hovedsteder er forbudt.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen gik noget udenom i det Svar, han kom med: